

Ц І Н И, П О К И Ж И В Е Ш (переклад з Віри Аношиної)

Дитинство згадуємо лиш тоді,
Коли на п'яти наступає старість.
Роки порівнюєм старі та молоді,
Щоб оцінити те, що нам дісталось.

Дісталось нам дитинство без пригод,
В якому радощі були простенькі
Хліб з маслом – найсмачніший бутерброд,
Кіно і книгам ми були раденькі.

Прийшли до нас і радощі кохання,
Народження дітей, в житті удачі...
Із близькими прощалися в останнє...
Тепер, як згадуємо – серцем плачем.

Нові етапи ждуть після розпуки:
Знаходь, щоб жити, зачіпку вагому –
Любов дітей, народження онуків!
Поки живеш, радій, всьому земному!

Дата написання вірша: 2022-08-21